

பாவத்திற்கானமன்னிப்பு, நோய்களில் இருந்து நலமடைதல் போன்று எமது வாழ்விற்கான அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் கடவுள் தாமே எமக்கு தருகின்றார். நாம் எப்போதும் எமது தேவைகளுக்காக இறைவனிடம் மன்றாடும் போது, அவைகளை ஏற்ற வேளையில் அவர் நிறைவேற்றித்தருவார் என்பதை, எமது அனுபவங்களுக்கூடாக அறிந்துகொள்கின்றோம். இருப்பினும் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட நாம், சில வேளைகளில் அவைகளை எமக்கு தந்தவர் இறைவன் என்பதை மறந்து அவருக்கு நன்றி செலுத்த தவறிவிடுகின்றோம்.

நாம் இறைவனிடம் பெற்ற ஆசீர்வாதங்களுக்காக அவருக்கு நன்றிசெலுத்தும் முக்கியத்துவத்தை, இயேசு வெளிப்படுத்திக் காண்பித்த முறையை இப்பாடத்தினூடாக காண்போம்.

வாசிப்போம்
லூக்கா 17: 11-19

இன்றைய தினத்தை நாம் அனைவரும் சந்தோசமாகவும் விநோதமாகவும் களித்தோம். வழமையாக குடும்பத்தில் அனைவரும் ஒன்று கூடி இரவு வேளை ஜெபத்தை நடத்துவோம். இன்று பாட்டியும் தாத்தாவும் எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தார்கள்.

பாட்டி : மகனே இன்று எனக்கு விசேடமாக ஜெபிக்க வேண்டி இருக்கின்றது.

மகன் : ஆம் பாட்டியம்மா, எனக்குத்தெரியும். நீங்கள் சுகயீனமாக இருந்து, சுகம் பெற்று, நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் இன்று தானே எங்கள் வீட்டிற்கு வந்திருக்கின்றீர்கள்.

- பாட்டி : நான் உங்கள் அனைவரையும் பார்ப்பதற்கு ஆசையாக இருந்தேன்.
- மகன் : நாங்களும் பாட்டியம்மா இல்லாமையால் மிகவும் சோர்ந்து போய் தனிமையில் இருந்தோம்.
- பாட்டி : எங்களுக்கு இறைவன் தரும் எல்லாவிதமான ஆசீர்வாதங்களையும் நாம் மறந்துவிடாமல் அவருக்கு நன்றி செலுத்துவது முக்கியமாகும்.
- மகள் : பாட்டியம்மா பெற்றுக்கொண்ட சுகத்திற்காக இன்று விசேஷமாக கடவுளுக்கு நன்றி கூறுவோம்.
- மகன் : அக்கா, பாட்டியம்மா இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக மிகவும் அழகான பாடலை இயற்றியிருக்கின்றார்கள்.
- தந்தை : நல்லது பிள்ளைகளே, நாம் ஜெப வேளையை ஆரம்பிப்போம். அம்மா அந்த பாடலைப்பாடுங்கள். நாம் அனைவரும் ஜெபத்தோடு அதற்கு செவிசாய்ப்போம்.

நன்றி என்று சொல்லுகிறோம் நாதா
நாள் தோறும் துதிக்கிறோம் நாதா

நன்றி இயேசு ராஜா
நன்றி இயேசு ராஜா

நோய்கள் எல்லாம் தீர்த்தீரே நன்றி ஐயா
அடைக்கலமும் ஆறுதலும் தந்தீர் ஐயா

கண்மணிப் போல் காத்தீரே நன்றி ராஜா
கைவிடாது கரம் பிடித்தீர் நன்றி ராஜா

(எல்லோரும் ஜெபம் செய்து முடிந்தபின்.....)

மகன் : தாத்தா இன்றும் எமக்கு வேதாகமக் கதைகள் சொல்லித்தருவீர்களா?

தாத்தா : நல்லது மகனே, இன்று நான் அழகிய வேதாகமக் கதையைக்கூறுகின்றேன். ஒருநாள் இயேசு எருசலேமுக்குச் செல்லும்போது கலிலேயா சமாரியா பகுதிகள் வழியாகச் சென்றார். அவர் ஓர் ஊருக்குள் வந்த பொழுது பத்து தொழுநோயாளர்களைச் சந்தித்தார்.

மகள் : தாத்தா யாரை நாங்கள் தொழுநோயாளர் எனக் கூறுகின்றோம்?

தந்தை : தொழுநோய் என்பது தோல் முழுவதும் ஏற்படும் மிகவும் பயங்கரமான தொற்று நோயாகும். ஒருவருக்கு தொழுநோய் என்பதை அறிந்தால் அவரை அக்காலத்தில் பாவியானவன் எனக் கருதி, சமுதாயத்தில் ஒதுக்கி, தனிமையான இடத்திற்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். அவர்கள் அவ்விடத்தில் இருந்து மணியை ஒலித்துக் கொண்டு மக்கள் வாழும் பகுதிக்கு வருவார்கள். அவ்வாறு மணி சத்தத்தோடு வருவதை அறிந்த மக்கள், தொழுநோயாளி வருகிறார் என அறிந்து, அனைவரும் அவ்வழியில் இருந்து விலகிச்செல்வார்கள்.

மகள் : அது ஏன் தாத்தா?

தாத்தா : யூத சமய சட்டங்களுக்கு ஏற்ப தொழுநோயாளியென அறிந்த ஒருவரைத்தொடுவது தீட்டாகும். யாராவது அவ்வாறு செய்தால், அவர் குருவிடம் சென்று, தீட்டு அகற்றி தன்னை தூய்மைப்படுத்துவது அவசியமாகும்.

மகன் : தாத்தா, தொழுநோயாளிகள் அக்காலத்தில் மிகுந்த துக்கத்தை அனுபவித்திருப்பார்கள் அல்லவா?

தாத்தா : ஆம் மகனே, அவர்களுக்கு துன்பங்கள் மட்டுமல்ல, அனைவரையும் விட்டுபிரிந்து சென்று தனிமையான பாலை நிலத்தில் இருக்கும் போது, வெறுமையையும் தனிமையையும் உணர்ந்திருப்பார்கள்.

மகன் : தாத்தா! இயேசுவும் சீடர்களும் இந்த தொழுநோயாளர் பத்துப்பேரையும் கண்டு, வழி விலகிச் சென்றார்களா?

தாத்தா : நோயினால் துன்பப்படுபவர்களுக்கும், இவ்வாறு சமுதாயத்தால் ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் கருணைக் காட்டுவது இயேசுவின் பணியின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே, அவர் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்தார். இயேசுவிடம் வந்த இந்த பத்து தொழு நோயாளர்களும் தூரத்தில் நின்று, ஐயா இயேசுவே எங்களுக்கு இரங்கும்” என வேண்டினார்கள். அவர் அவர்களைப் பார்த்து “நீங்கள் போய் உங்களைக் குருக்களிடம் காண்பியுங்கள்” என்றார் .

படம் 16.1 இயேசு தொழுநோயாளர்களை குணப்படுத்தல்

மகள் : தாத்தா, ஏன் இயேசு அவ்வாறு கூறினார்?

தாத்தா : தொழுநோயாளர்கள் சுகம் பெற்றவுடன் யூத சட்டத்தின் முறைப்படி, குருக்களிடம் தங்களைக் காண்பித்து சுகமாக கப்பட்டுவிட்டதாக அவர்களிடம் அனுமதிச்சான்று பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

மகன் : தாத்தா, இந்தப்பத்துப் பேரும் சுகம் பெற்றார்களா?

தாத்தா : ஆம். அவர்கள் புறப்பட்டுப் போகும்போது, வழியிலே சுகமானார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் தம் நோய் நீங்கியிருப்பதைக் கண்டு உரத்தக் குரலில் கடவுளைப் போற்றிப் புகழ்ந்து இயேசுவுக்கு நன்றி செலுத்தினார். அவரோ ஒரு சமாரியர் அக்காலத்தில் யூதர்கள் சமாரியரை ஒதுக்கி வைத்திருந்தனர்.

மகன் : தாத்தா, இயேசுவும் ஒரு யூதர் அல்லவா?

தாத்தா : ஆம் மகனே! ஆண்டவர் அனைவரையும் ஒரேவிதமாகவே நேசித்து பணி செய்தார். யூதர்களுக்கும் பிற இனத்தவர்களுக்கும் ஒரேவிதமாகவே கருணை காட்டினார். இயேசு சமாரிய இனத்தைச் சேர்ந்த அவனைப் பார்த்து, “பத்துப் பேர்களின் நோயும் நீங்கியதல்லவா? மற்ற ஒன்பது பேரும் எங்கே?” என்றார். இந்தத் தொழுநோயாளர்கள் ஒன்றிணைந்து குழுவாக வந்து இயேசுவிடம் சுகம் வேண்டினால் அவரிடமிருந்து சுகம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் சுகம் கிடைத்த பின் அவருக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக திரும்பி வந்தவர் ஒருவர், மாத்திரமே அவரும் சமாரிய இனத்தைச் சேர்ந்தவர். அந்த சமாரியனை இயேசு மிகவும் பாராட்டினார். அவ்வாறே மற்ற ஒன்பது பேர்களும் இயேசுவிடம் வராததினால் அவர் கவலைக் கொண்டிருப்பார் இயேசு சமாரிய இனத்தைச் சேர்ந்த தொழுநோயாளியைப் பார்த்து “எழுந்து செல்லும் உமது நம்பிக்கை உமக்கு நலமளித்தது” என்றார்.

மகன் : தாத்தா, அவன் சென்று தன்னை குருவிடம் காண்பித்தானா?

தாத்தா : ஆம் அவன் இந்த சுத்திகரிப்பைச் செய்திருப்பான். அவ்வாறே அவன் தன் வீட்டுக்குச் சென்று, தான் பெற்றுக் கொண்ட சுகத்தைக் குறித்துச் சந்தோஷமாகச் சாட்சி பகர்ந்திருப்பான். இயேசுவின் கருணையைக் குறித்து அவன்

எவ்வளவு சந்தோஷம் அடைந்திருப்பான். ஆனால் மகனே அந்த மீதியான ஒன்பது பேரும் பெற்ற சுகத்திற்காக ஆண்டவருக்கு நன்றி கூறியிருந்தால், எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும்.

மகன் : ஆம், தாத்தா நாங்கள் தனித்தனியாகவும் குடும்பமாகவும் ஒன்றிணைந்து ஆண்டவருக்கு நன்றி செலுத்துவோம்.

தாத்தா : ஆம், மிகவும் நல்லது மகனே. ஆண்டவரிடம் இருந்து நாம் பெறும் அளவிட முடியாத ஆசீர்வாதங்களுக்காக ஆண்டவரின் பிள்ளைகள் என்ற ரீதியில், மறந்துவிடாமல் ஆண்டவருக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறே, பிறர் எமக்கு செய்த உதவிகளுக்காகவும் நாம் அவர்களுக்கு நன்றி கூறவேண்டும்.

மகள் : இன்றைய காலத்திலும் தொழுநோய் ஏற்படுகின்றதா?

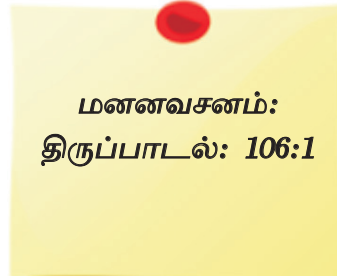
தாத்தா : ஆம் மகனே, தொழுநோய் என்பது இன்று மிகவும் இலகுவாக சுகப்படுத்தக் கூடிய ஒரு நோயாகும். இன்று மருத்துவம் மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. அவ்வாறான நோய்களுக்கு மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார்கள். எமது நாட்டில் ஹெந்தல பிரதேசத்தில் தொழுநோயாளர்களுக்காக வைத்தியசாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான நல்ல வைத்திய சேவைகளுக்காக நாம் கடவுளுக்கு நன்றி கூறி துதி செலுத்த வேண்டும்.

அம்மா : ஆம் நாங்கள் இப்போது ஜெபம் செய்து, இறைவனுக்கு நன்றி கூறுவோம்.

பாட்டி : ஆம் நாங்கள் கண்களை மூடி அமைதியாக ஆண்டவரின் பாதத்தண்டை செல்வோம். செய்த அனைத்து பாவங்களுக்காகவும் மனம் வருந்தி, அவரிடம் மன்னிப்பு வேண்டுவோம். நாம் பெற்ற அனைத்து ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும் அவருக்கு நன்றி செலுத்துவோம்.

தாத்தா : அன்பான இறைவனே! இந்த நாளுக்காக உமக்கு நாங்கள் நன்றி கூறுகின்றோம். எங்கள் சொல்லாலும் செயலாலும் செய்த பாவங்களுக்காக எங்களுக்கு மன்னிப்பு தாரும். சுகம் பெற்ற தொழுநோயாளியைப் போல் விசுவாசத்தோடு வாழ்வதற்கும் அனைத்திலும் எங்கள் வாழ்வை உமக்கு நன்றி பலியாக அர்ப்பணிக்கவும் எங்களுக்கு வரம் அருளும். எல்லாக் கனமும் மகிமையும் என்றென்றைக்கும் உம்முடையவைகளே ஆமென்.

தந்தை : அனைவரும் இயேசு கற்பித்துத்தந்த இறை வேண்டுகலை/ குடும்ப ஜெபத்தை சேர்ந்து கூறுவோம்

அல்லேலூயா! ஆண்டவருக்கு நன்றி
செலுத்துங்கள் ஏனெனில் அவர் நல்லவர்!
என்றென்றுமுள்ளது அவரது பேரன்பு!

செயற்பாடு

1. உமது வாழ்வில் இறைவனுக்கு நன்றி கூறிய சந்தர்ப்பங்கள் ஐந்தினை எழுதுக?
2. இறைவனுக்கு நன்றி கூறுவது பற்றி கிழே தரப்பட்டுள்ள விவிலிய வசனங்களை எழுதி அவற்றில் உமக்கு மிகவும் விருப்பமான வசனத்தை மனனம் செய்யவும்.

திருப்பாடல் 75:1 உமக்கு நன்றி செலுத்துகின்றோம், கடவுளே, உமக்கு நன்றி செலுத்துகின்றோம். உமது பெயரைப் போற்று கின்றோம். உம் வியத்தகு செயல்களை எடுத்து உரைக்கின்றோம்.

திருப்பாடல் 136:1 ஆண்டவருக்கு நன்றி செலுத்துங்கள். ஏனெனில் அவர் நல்லவர் என்றும் உள்ளது அவரது பேரன்பு

திருப்பாடல் 145:2 நாள்தோறும் உம்மைப் போற்றுவேன். உமது பெயரை என்றும் எப்பொழுதும் போற்றுவேன்.

கொலோனசயர் 3:17 எதைச் சொன்னாலும், எதைசெய்தாலும், அனைத்தையும் ஆண்டவர் இயேசுவின் பெயரால் செய்து, அவர் வழியாய்த் தந்தையாம் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்.